ବି. ହନୁମନ୍ଥା ରାଓ

ବନାମ

ଏ.ପି. ରାଜ୍ୟ

ମାର୍ଚ୍ଚ 26, 1992

[ଏନ୍. ଏମ୍. କାସଲିୱାଲ ଏବଂ ଏସ୍. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1947:

ଧାରା 4 ଏବଂ 5 - ଅବୈଧ ପରିତୃପ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଭିଯୋଗ - ଫାନ୍ଦ ମାମଲା - ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ମିଳିଛି- ପରିସ୍ଥିତିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ପ୍ରମାଣିତ କରିବା - ପ୍ରମାଣର ଭାର - ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହୋଇଛି କି।

ଆବେଦନକାରୀ, ଜଣେ ଅବକାରୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ, ଜଣେ ଦେଶୀମଦ ଠିକାଦାରଙ୍କଠାରୁ ବେଆଇନ୍ ତୃପ୍ତି ଭାବରେ 50,000 ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଭିଯୋଗରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷ ଥିଲା ଯେ ଠିକାଦାର ତାଙ୍କୁ ବକେୟା ଭଡା ବାବଦକୁ ଉକ୍ତ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେହି ଦିନ ବ୍ୟାଙ୍କ କାରବାର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଏହି ରାଶି ଜମା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବା ଏବଂ ପରଦିନ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଏହା ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଠିକାଦାର ଉକ୍ତ ରାଶି ଥିବା ଲଫାଫାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଟେବୁଲରେ ରଖିଥିଲେ, ଏହା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଯୁକ୍ତିକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 2000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଏବଂ ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପାଇଁ 2 ମାସ ସରଳ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀ ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଆଧାର ଉପରେ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା ସେହି ସମାନ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :**1.1.**ଏହା ନିର୍ବିବାଦରେ ରହିଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ-ସହ-ନିବାସର ଏକ କୋଠରୀରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦଖଲରୁ ଚା' ରଖିବା ମେଜ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା **50,000** ଟଙ୍କା ଅସୁଲ କରାଯାଇଥିଲା । ସୋଡିୟମ କାର୍ବୋନେଟର ଦ୍ରବଣ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ହାତ ଧୋଇବା ପରେ ପାଣି ଗୋଲାପୀ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ **50,000** ଟଙ୍କାର ଧନରାଶି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳନା ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଏକ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ଚୁକ୍ତିନାମାର କୌଣସି ବକେୟା ଭଡ଼ା ଗ୍ରହଣ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନଥିଲା । ଯଦିଓ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟାଙ୍କ ବନ୍ଦ ଥିଲା, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଧନରାଶି ଗ୍ରହଣ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନଥିଲା କାରଣ ଠିକାଦାର ବ୍ୟାଙ୍କ ଖୋଲିବା ସମୟରେ ଭଡ଼ା ଜମା କରିପାରିଥାନ୍ତେ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦଖଲରେ **50,000** ଟଙ୍କା ମିଳିବା ପରେ, ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା **4** ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ଭାର ତାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ।

1.2.ବିରୋଧୀ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିକୁ ବିଚାରରୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ, ତଥାପି ଏହା ଅଭିଯୋଜନ କାହାଣୀର ମୂଳ ଆଧାରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ ।

2. ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଯେ ଠିକାଦାର ଶତ୍ରୁଭାବାପନ୍ନ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ ହୋଇଥିଲା କାରଣ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବୈଧ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିର ଦାବି ଏବଂ ସ୍ୱୀକାରକୁ ଅସମ୍ମତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ସତ୍ୟତାର ସମକାଳୀନ ନିଷ୍କର୍ଷ ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଉଭୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଭିନ୍ନ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କୌଣସି ଆଧାର କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ।

3.ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହ୍ରାସ କରିବାର କୌଣସି ଆଧାର କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ।

ଅପରାଧିକ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକରିତା : ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ(ଫୌଜଦାରୀ) ସଂଖ୍ୟା 2369/1991।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1047/88ରେ ଏ.ପି. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 19.11.1990 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ପି. ରାଓ, ବି. ରାଜେଶ୍ୱର ରାଓ ଏବଂ ବିମଲ ଦାଭେ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ମାଧବ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଜି. ପ୍ରଭାକାସ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କାଶଲିୱାଲ, ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ଅପରାଧିକ) ହାଇଦ୍ରାବାଦସ୍ଥିତ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 19.11.1990 ତାରିଖର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ। ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 151 IPC ଏବଂ ଧାରା 5 (1) (d) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଆଇନର ଧାରା 5 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 2,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ମାସ ସରଳ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ SPE ଏବଂ ACB ମାମଲା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଚାରପତିଙ୍କ 24.11.1988 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉଭୟ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏକକାଳୀନ ଚାଲିବ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ।

ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି.ପି. ରାଓ ଏବଂ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ କେ. ମାଧବ ରେଡ୍ଡୀଙ୍କୁ ଶୁଣିଅଛୁ।

ଏହା ଏକ ଜାଲିଆତି ମାମଲା ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆରୋପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ 5.7.1986ରେ ଗୋଦାବରୀଖାନିରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ତଥା ବାସଭବନରେ ଅବକାରୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଅବୈଧ ତୃପ୍ତି ଭାବରେ 50,000 ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସଂକ୍ଷେପରେ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ପିଡବ୍ଲୁ.1 ଏ. ବାସୱା ରେଢ଼ି ତାଙ୍କ ଭାଇ ଏ. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ରେଢ଼ି (ପିଡବ୍ଲୁ.2) ଏବଂ ଜଣେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ସହଭାଗୀତାରେ କରିମନଗର ଜିଲ୍ଲାରେ ରାମଗୁଣ୍ଡମ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ ଦେଶୀମଦ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ 1.10.1985ରୁ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପ୍ରତି ମାସର 20 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା 14 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ କରି ଦେଶୀମଦର ଚୁକ୍ତିନାମା ନେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ ରାମାଗୁଣ୍ଡମର ଅବକାରୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ । 3.6.1986ରେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ସିପାହି ପିଡବ୍ଲୁ.6 ନରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପିଡବ୍ଲୁ.1ଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । PW.1 ସେହି ଦିନ ସକାଳ 9.00 ଟାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ 50,000 ଟଙ୍କା ଲାଞ୍ଚ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ୟଥା ସେ ଗୋଦାବରୀଖାନିରେ ଥିବା ଦେଶୀମଦ ଗୋଦାମ ଏବଂ ଏହାର ଯନ୍ତ୍ରପାତିକୁ ବିନା ଅନୁମତିରେ ପଲିଥିନ୍ ପ୍ୟାକେଟରେ ଦେଶୀମଦ ଯୋଗାଣକୁ ଜବତ କରିବେ । ଯେତେବେଳେ PW.1 ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ପୂର୍ବ ଠିକାଦାରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତି ମାସରେ 5,000 ଟଙ୍କା 'ମାମୁଲ୍' ନେଉଥିଲେ । 4.7.1986 ରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପୁଣି ଥରେ PW.1 କୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ତଥା ବାସଭବନକୁ ଡାକି ପରଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସୁଦ୍ଧା ଅନ୍ୟଥା 50,000 ଟଙ୍କା ଲାଞ୍ଚ ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ, ପୂର୍ବ ପରି ତାଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ । PW.1 ସେହି ଦିନ ୱାରାଙ୍ଗଲ ପରିସରର ତତ୍କାଳୀନ DSP, ACB, ଶ୍ରୀ ପି. ବାଇ ରେଡ୍ଡୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ P.1 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଦୁଇଜଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସହାୟତାରେ DSP ଏକ ଜାଲ ବନାଇବାର ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । 5.7.1986 ଦିନ ପ୍ରାୟ 2.00ଟା ସମୟରେ PW.1 ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ତଥା ବାସଭବନରେ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ ସେ 50, 000 ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ତୁରନ୍ତ PW.1 ଚଢାଉ ଦଳକୁ ଏକ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ପରେ DSP, ACB (PW.9) ଏବଂ ଚଢାଉ କରୁଥିବା ଦଳର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ତଥା ବାସଭବନ ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ହାତ ସୋଡ଼ିଅମ କାର୍ବୋନେଟର ଏକ ଦ୍ରବଣ ଦ୍ୱାରା ଧୋଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦ୍ରବଣଟି ଗୋଲାପୀ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦଖଲରୁ 50,000 ଟଙ୍କା ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 (2) ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 161 ଆଇ. ପି. ସି.

ଏବଂ ଧାରା 5 (1) (d) ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ତାଙ୍କ ମାମଲା ସମର୍ଥନରେ (1) ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973ର ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ, ତାଙ୍କର ପକ୍ଷ ଥିଲା ଯେ 5.7.1986 ରେ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 2ଟା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ତଥା ବାସଭବନ ପିଡବ୍ଲୁ. 7, ଜଣେ ଅବକାରୀ ସିପାହୀ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ପିଡବ୍ଲୁ.1 ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ତା'ପରେ ପିଡବ୍ଲୁ.1 କୁ ଡାକିଥିଲେ । ତା'ପରେ PW.1 ଏକ ସ୍ଲିପ୍ Ext. D.7 ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେଉଥିରେ ସେ 4.6.1986 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ଭଡା ବାବଦକୁ କରିଥିବା ଟଙ୍କା ପଠାଯାଇଥିବା ଦର୍ଶାଉଛି । ଏହା PW.2ଙ୍କ ହାତଲେଖାରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ FW.1 ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ସେହି ଦିନ ବ୍ୟାଙ୍କ ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ବକେୟା ଭଡା ବାବଦକୁ ରାଶି ଜମା କରିପାରିନଥିଲେ, କାରଣ ଏହା ଶନିବାର ଥିଲା ଏବଂ ତା'ପରେ ତାଙ୍କୁ ବକେୟା ଦେୟ ପାଇଁ 50,000 ଟଙ୍କା ନଗଦ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା କହି, PW.1 ମୁଦ୍ରା ନୋଟ୍ ଥିବା ଏକ ଲଫାଫା ବାହାର କରି ଟେବୁଲ ଉପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ଠେଲି ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଭଡା ବାବଦକୁ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାକୁ କହିଲେ । ତା'ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଟଙ୍କା ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେ କରିମନଗର ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ ସେ PW.1ଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାକୁ କହିଥିଲେ । ଏହାପରେ PW.1 ସେତେବେଳେ କହିଥିଲେ ଯେ ଭଡାବକେୟା ନ ଦେବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ପୂର୍ବରୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ବକେୟା ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ ଦେବା ଯଥାର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପ୍ୟାକେଟଟି PW.1 ପାଖକୁ ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିବସରେ ଭଡା ବକେୟା ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ PW.1 ବାହାରୁ କିଛି କାଗଜ ଆଣିବା ବାହାନାରେ ଟେବୁଲ ଉପରେ ମୁଦ୍ରା ନୋଟ୍ ପ୍ୟାକେଟ ଛାଡି ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । PW.1 ଜିପ୍ ପାଖକୁ ଯାଇ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ସହ କଥା ହେଲେ ଏବଂ ପୁଣି କିଛି କାଗଜପତ୍ର ନେଇ ଫେରି ଆସିଲେ । ଏହା ପରେ ତୁରନ୍ତ DSP, ACB ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାଙ୍କୁ ଫେନୋଲଫଥାଲିନ୍ ପରୀକ୍ଷା କରାଇଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ DSPଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ PW.1 ତାଙ୍କୁ ବକେୟା ଭଡା ଦେୟ ପାଇଁ 50,000 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠିଗୁଡ଼ିକୁ ସୋଡିୟମ

କାର୍ବୋନେଟ୍ ଦ୍ରବଣରେ ଧୋଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ଗୋଲାପୀ ରଙ୍ଗରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେ PW.1 ସହିତ ହାତ ମିଳାଇଥିଲେ।

ବିଜ୍ଞ ବିଶେଷ ବିଚାରପତି ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ।

ଆବେଦନକାରୀ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି. ପି. ରାଓଙ୍କ କଥା ଆମେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଶୁଣିଛୁ । ଶ୍ରୀ ରାଓ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତ୍ତିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କଠିନ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଘୋଷଣା ହୋଇଥିବା ଉତ୍ପାଦ କନଷ୍ଟେବଳ PW.6 ଏବଂ PW.7 ଙ୍କ ବୟାନକୁ ବିଚାରରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଏ, ତଥାପି ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାର ଆଧାରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ। ଏହା ନିର୍ବିବାଦରେ ରହିଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ତଥା ଆବାସସ୍ଥଳର ଏକ କୋଠରୀରେ ଚା ରଖିବା ମେଜ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦଖଲରୁ 50,000 ଟଙ୍କା ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା। ସୋଡିୟମ କାର୍ବୋନେଟର ଏକ ଦ୍ରବଣ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ହାତ ଧୋଇବା ପରେ ପାଣି ଗୋଲାପୀ ହୋଇଯିବାରୁ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ 50,000 ଟଙ୍କା ଧରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳନା କରାଯାଇଥିଲା । ଅବକାରୀ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦକଙ୍କର ଏକ ଅବକାରୀ ଚୁକ୍ତିନାମାର କୌଣସି ବକେୟା ଭଡା ଗ୍ରହଣ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନଥିଲା । ଯଦିଓ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟାଙ୍କ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏତେ ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନଥିଲା କାରଣ PW.1 ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଙ୍କ ଖୋଲିବା ସମୟରେ ଭଡା ଜମା କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦଖଲରେ 50,000 ଟଙ୍କା ମିଳିବା ପରେ, ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ । ଶ୍ରୀ ରାଓ ଏକ ବଡ଼ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ ଯେ PW.1 ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ତିକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା କାରଣ ସେ 16.5.1986 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଗୋଦାବରୀଖାନିରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ଏକ ଆବେଦନରେ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା

20.5.1986 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସହିତ ସହମତ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ 5.7.1986 ରେ 50,000 ଟଙ୍କା ଅବୈଧ ପରିଶୋଧ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ତାହା ଗ୍ରହଣୀୟ, ସେତେବେଳେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଦାବି ଏବଂ ଗ୍ରହଣୀୟତାକୁ ଅସମ୍ମତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ସତ୍ୟର ସମକାଳୀନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଉଭୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଭିନ୍ନ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥତା ପାଉନାହୁଁ । ଶ୍ରୀ ରାଓ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଏହି ମାନନୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନଥିଲେ, ତଥାପି ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ଏକ ନମନୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରେ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣିତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ହ୍ରାସ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ କିମ୍ବା ଯଥାର୍ଥତା ପାଉନାହୁଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପାଉନାହୁଁ ଏବଂ ତାହା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।